

מישיבת נפש

מעייני חיזוק וזמזומה מאוצרו של מרן הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א

לענו וקחי נא לך
קול "אודיע אמונתך"
בארה"ק - 08-30-20-666
בארה"ב - 605-477-7011
בלאנדאן 44-3003730634

נפשי בדברו | דיבורים מלב אל לב | במשנת מו"ר שליט"א

נפשי בשאלתי | שאלות המוגשות לפני מו"ר שליט"א

"א נברא האט ליב דעם בורא"

לנבראים ובפרט לחלקי הרוחני המכיר ויודע בחינת אור האלהות כהדבקות באורו יתברך ואילו יכספו כל נפש חיונית המגעת להכיר קצת מנועם אורו יתברך תצא נפשים לחזות בנועם השם" עכ"ל...

ובהמשך דבריו מבאר האור החיים הקי כי "יכול" הוא מלשון "יכספה וגם כלתה נפשי" היינו שנטוע בכל הבריאה ובכל היצורים כלות הנפש ואהבה אין סופית אל הבורא.

וביאר מו"ר שליט"א כי באמת יש בכל אחד הכח הנפלא הזה נטוע בתוכו ובפנימיותו באופן טבעי לאהוב את הבורא ולכסוף אליו לעבדו במס"י בתכלית בלי שום רצון לטובת הנאה או בקשת גמול.

אמנם ע"י הזהומה שהטיל הנחש שבא בדברי קנאה ושנאה ולה"ר והסית האדם נגד בוראו, ע"ז קלקל זאת האהבה הטבעית והחטא גרם שנתערב טוב ורע ונתעלם ונתכסה זאת האהבה אל הבורא ועתה הוא צריך בירור וחיפוש ובקשה לעוררו ולגלותו - אבל אף שהוא נעלם הוא קיים בכל אחד!!!

כי כל זה הוא מה שנמצא בכל אחד מהנבראים, ואלפי ק"ו בכל אחד מישראל אשר בנו בחר ה' ורוממו מכל הלשונות וקדשנו להיות לו לעם סגולה, אשר בודאי אהבתינו אליו היא אש להבת שלהבת אשר מים רבים לא יוכלו לכבותה ונהרות לא ישטפוה, וכדברי רביז"ל "לב איש הישראלי אין סוף ואין תכלית לתשוקתו".

היוצא לנו למעשה, כי על כל אחד לדעת כי "אהבת השי"ת" אשר חיוב זה אנו משננים ערב ובוקר "אהבת את ה' אלוךך וגו'" לא בשמים היא ולא מעבר לים היא, אלא בפ"ך ובלבבך לעשותו - זה שריר וקיים אצל כל אחד מישראל באופן טבעי ושרשי חוק ועצום מאוד, רק שצריך לעורר זאת, ע"י דיבורי אמונה, ע"י דיבורי תורה ותפילה, עד שתהא שלהבת הלב עולה מאליה.

בפרט עתה בימים קדושים אלו אחר שזכינו למחות את עמלק, שכל מהותו לעשות ליצנות ובפרט לפגוע בנחשלים, לומר להם כי אין להשי"ת חפץ בהם - אשר הנקמה הגדולה ביותר ברשע זה, שהחלש יאמר גיבור אני, ויאמין בכחותיו ובקשר הנפלא שלנו עם השי"ת לנצח נצחים.

הנה עברו חלפו להם ימי הפורים הקדושים, כל אחד מה שזכה כפי ענינו וערכו לקיים את ימי הפורים האלה, אחד המרבה ואחד הממעיט וכי - הצד השווה שעל כולנו לזכור היטב מה שמובא בכל הספה"ק כי המועדים אינם "עוברים" עלינו אלא "נכנסים" לתוכנו.

לא ראי ה"יענקל" הישן של י"ג באדר כראי ה"יענקל" החדש של ט"ז אדר - "יענקל" או "בערל" (או כל קורא שורות אלו בשמו הטוב יבורך) שזכה ליצוק לתוך נפשו רוחו ונשמתו עוד פורים, הינו מציאות חדשה, עניין אחר לגמרי, עתה הוא מלא בכחות ותעצומות נפש כבירים שלא היו לו קודם. עתה יכול הוא להסתער מחדש במלחמת הקיום התמידית ולזכות לצחונות מזהירים בכל החזיתות...

באצרות הנשק נוספו כלי קרב וכלי זין חדשים ומשוכללים שבכוחם להעניק לאויב מכות מחץ...

תורה ותפילה, אהבה ויראה, אמונה וקדושה, עבודת המידות - כל השאיפות הקדושות והנכספות הינם עתה ברי השגה יותר מתמיד.

עכשיו הזמן להתחיל שוב עם כל העוצמה, אין זה אותו מאזן כחות שהיה, הכול השתנה, באצרות הנשק נוספו כלי קרב וכלי זין חדשים ומשוכללים שבכוחם להעניק לאויב מכות מחץ קשות וכבדות ולהביא לעוד ועוד נצחונות מזהירים בע"ה בכל המישורים.

אז דווקא עתה לפני שמתפוגגים רישומי ההוד של הקרבה המיוחדת של "מה בקשתך וינתן לך" באו נדבר על "אהבת השם" - - -

מו"ר שליט"א דיבר פעם בשיעור פרקי אבות על דברי התנא "הו כעבדים המשמשים את הרב שלא על מנת לקבל פרס", והקשה דלכאוי הדבר נראה כמעלה ומדרגה רוחנית שצריך להיות "בעל שם טוב" כדי לחיות בזאת מסירות נפש - לוותר על כל הרצונות והצרכים העצמיים ולעשות הכול רק למען שמו ויתברך לבד, לכאוי נראה הדבר בבחינת "על מנת שתעלה לרקיע"...

והסביר מו"ר כי באמת אינו כן, משום שבאמת "טבע הנברא שאוהב את בוראו" ובלשון מו"ר שליט"א "א נברא האט ליב דעם בוראו" כך מבאר האור החיים הקי עה"פ "ויכולו השמים והארץ וכל צבאם" וז"ל: (בראשית פרק ב) "יש לך לדעת שאין תשוקה בעולם עריבה וחביבה ונחמדת ונאהבת ונחבת ומקוות

• שאלה • מהו "התקשרות לצדיקים" ואיך זוכים לזה?

תשובה: התקשרות הוא אהבה, כמו שתרגם אונקלוס 'ונפשו קשורה בנפשו - חביבא ליה כנפשיה, כששומעים או לומדים את תורת הצדיק ומרגישים נועם בדבורי תורתו, מתעורר קשר של אהבה עם נשמת הצדיק.

• שאלה • אני מרגיש לפעמים התרוממות הנפש והתעוררות גדולה ואני פוחד שזה מעל מדרגתי ושאיני עלול להגיע ע"י לריבוי אור?

תשובה: תשקיע את כל ההתעוררות להרבות יותר ויותר בלימוד התורה, שזה הכלי הטוב ביותר לכל האורות.

(ריבוי אור פירושו שאדם מקבל אור במידה מרובה יותר מהכלים שיש לו כדי להכיל כל כך הרבה אור. וזה יכול לגרום לשבירת כלים, וע"י לימוד התורה ויגיעת התורה נבנים כלים, ואז יוכל להכיל יותר אור)

• שאלה • אני דברן בטבעי ונפלט לי הרבה פעמים בלי משים לשון הרע ודיבורים אסורים עד שאני מרגיש שאין לי דרך לשלוט בזה כלל, האם יש עצה לזה?

תשובה: למשך תקופת מה תגזור על עצמך תענית דיבור שלא לדבר שום דיבור שאינו של תורה או עבודת ה' עד שתקנה בנפשך את ההרגל לשתוק, וכשתרגיש שהצלחת להכניע את המשיכה לדבר כל מה שעולה בליבך אז תחזור לדרך הממוצע.

פירותיך מתוקים

דא"ח שנאמרו בליל חמישה עשר בשבט תשפ"ו בחבורה ליוצ"ח שיחיו

שיש לי זכות שאין כמוהו, שלקחתי את הפרי מהבורא עולם בכבודו ובעצמו, והרי זה קרבת אלקים שאין כמוהו. הבורא הגדול נתן לי פרי ואני מודה לו ומהללו בפי.

ונכלל בזה האמונה בכל הפעולות שנעשו בזה הפרי, איפה הוא גדל וצמח, איך נעשו כל העניינים עד שהגיע הפרי אלי, כל זה מושג מהשי"ת לבדו, וכל דבר שאני אוכל, הגיע בהשגחה פרטית אלי דווקא, ע"י השי"ת לבדו, ועל זאת מברכין ומהללין לשמו.

על ידי זה זוכים להשראת השכינה

באמת צריך להרגיל בבית לומר כל ברכה בקול, ולענות אמן על כל ברכה ששומעים, זה מביא השראת השכינה בבית ממש.

אכילה באופן זה, לא נקרא 'לאכול', זה נקרא 'עבודת השם'. ואם לא [היינו שאין מתבוננים בהנ"ל ואין מברכים כראוי] זה נקרא רק 'לאכול' בלבד...

כי כשמברכין ברכה כראוי, אף שנדמה שאני אוכל, למעשה אני משפיע בכך, אני מודה ומברך לבורא העולם.

לזכות לפירות טובים

עלינו לזכור תמיד שקבלנו על עצמנו בחמשה עשר בשבט שמכאן והלאה נברך בלי נדר כל ברכה מלה במלה בכונה, וכל אחד יאיר את זה בבני הבית, וכך נזכה להשראת השכינה כל אחד בביתו, פשוטו כמשמעו. אשרינו מה טוב חלקינו.

השי"ת יעזור שיהיה לכל אחד פירות טובים, הן בפשטות פירות מתוקים, והן בנים ובני בנים מתוקים עוסקים בתורה ובמצוות, פירות נאים.

להתבונן בזכות הנפלאה ובהשגחה פרטית שעברו על הפירות.

זכיה נוראה ונפלאה היא כשאדם זוכה לעשות ברכה. גדולת השי"ת למעלה מכל השגה, ואיך יש זכות לילוד אשה לברך ולהלל, את מי הוא מברך ומהלל? לבורא כל עולמים! מה שייך לדבר מזה, יש א-ל גדול ונורא כזה, ויש לנו רשות לקחת פרי ואנו מברכים ומהללים אותו יתברך, זהו קשר נפלא.

הקשר שלנו עם הקב"ה, שאני מודה ומהלל רק להשי"ת לבד ולא לאף אחר.

כל המעברים שעברו על הפירות הללו עד שהם באו אלי, הכל בהשגחה פרטית ממש.

להתחדש בברכות בכוונה.

ולכן צריכין אנו להתחדש מהיום והלאה לברך כל ברכה מלה במלה בכוונה. כל מלה ממש בכוונה. אין לשער איזה גן עדן נזכה על כל ברכה, איזה קרבת אלקים יהיה לנו על כל ברכה.

עלינו להתחדש מכאן והלאה לומר כל ברכה - מלה במלה בכוונה. וכל אחד יכניס את הדבר הזה בביתו, אצל אשתו וילדיו, לברך כל ברכה בכונה. וכך תשרה השכינה בבית, כי השכינה שורה בבית יהודי ע"י שמברכין כל ברכה בכונה.

אשרינו שיש לנו זכות כזה, אשרינו מה טוב חלקינו.

להתבונן בהשגחה פרטית איך הפרי הגיע אלי

אנו מודים להשי"ת על שלקחנו ממנו פרי, כל פרי שיש לי, הרי לקחתי ממנו, ועל זה בלבד אני מודה לו.

ורא העם כי בושש משה

כאשר דברתי פעם עם הגה"ח ר' גדליה קעניג ע"ה תחת אחד השיחים, ביקש לבאר בארוכה איך שכל המכשולות המובאים בתנ"ך, כולם לא באו אלא על ידי דחיקת השעה (ענין זה מבואר בליקוה"ל ח"מ גולה ה, מאות 1 והלאה), ומחוסר ישוב הדעת. כי הוא שורש כל רעה, וכל ההפסדים באים עי"ז...

למשל, כשנתבונן בחטא עץ הדעת, מכירת יוסף ומעשה העגל, נווכה שכולם היו עקב דחיקת השעה וחוסר ישוב הדעת. וכדאי להביא דוגמא אחת מדבריו, כגון בחטא עץ הדעת, מצינו בחז"ל שאילו היה אדם הראשון ממתין שלא לאכול מעץ הדעת, ועץ הדעת היה גפן (לפי שיטה אחת), היה ניתן לו בליל שב"ק האכילה מפרי הגפן של עץ הדעת, והיה מקדש עליו, והיה מתעלה הוא עם כל הבריאה כולה, והיה אז התיקון השלם. וכמה הפסדנו והפסידה כל הבריאה ממה שלא המתין.

על האדם להתמתין בישוב הדעת בכל ענין שהוא צריך לעשותו. מלהמתין, לעולם אין מתחרטין... וכן הוא גם להיפך, ישוב הדעת הוא ההכנה לכל הישועות; לא להבהל, לא להתבלבל ולא לטעות. והעצה הפשוטה לישוב הדעת היא אמונה... כי אם הוא יודע שהכל בא מאת השי"ת, ובלא השי"ת לא נעשה שום דבר ושום שינוי מצב בעולם, ממילא הוא לא נבהל ולא מפחד משום דבר שבעולם.

(אוסף אמרים - מידות, פרקי אבות)

ודיבר ה' אל משה פנים אל פנים

וכפי המובא מבעש"ט ז"ע על הפסוק "ה' צלך" (תהלים קכא), שהקדוש ברוך הוא מתנהג עם האדם כמו "צל", על דרך הצל הפועל כמו הדבר שמנו נתהוה הצל ולא שייך להפריד ביניהם - כן הדבר בהנהגתו ית'...

משל למה הדבר דומה, לאותו נפש של כלי ברזל אשר בחבר מרעיו הכרזי פעם, כי אילו לא היה נפש אלא צורף זהב - היה מת ברעב, וראיה לדבר, כי זה לו עשרים שנה במקצוע הנפחות, ומביאים לו לטיפול רק שברי ברזל, ומעולם לא הביאו לו לתיקון תכשיטי זהב.

וכי לא הוא עצמו אשם בדבר - שפתח בית מלאכה לתיקוני שברי ברזל, לכן מביאים לו שברי ברזל, אבל אילו היה ממונה על צורפות הזהב - ודאי שהיו מפנים אליו כלי זהב...

והענין בזה, דכפי הפתח שהוא פותח כן מכניסים אליו... אילו זוכה האדם ופותח פתח של אמונה והשגחה - מראים לו מן השמים כאותה דוגמא... ואם חלילה להיפך - יראה את ההיפך ח"ו. וכמאמר חז"ל (מכות י" ע"ב) "בדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו".

וזה סוד המובא מהבעש"ט ז"ע (בעש"ט עה"ת פי תשא אות טו) על הכתוב "ודיבר ה' אל משה פנים אל פנים" (שמות לג) - שבאותם פנים שלמים שהפנה אל השי"ת כביכול - באותם פנים מאירות ומסכירות נראה אליו.

(לקט אמרים - ח"א, מאמר המשכת השגחה פרטית)

חוקה חקקתי

- יעדער נברא שרייט אויס דעם בורא! יעדער נברא רופט אויס דעם בורא!

ותמונת ה' יביט

ואילו היתה האמת מתגלית אלינו באמיתתה ובווהרה, הרי היינו ממש רואים זאת בחוש, וכמו שכתוב על משה רבינו ע"ה (במדבר יב, ח) 'ותמונת ה' יביט', שבכל דבר שהיה מסתכל היה רואה את השי"ת!

וכן הוא האמת לאמיתו, כל מה שרק רואים מהבריאה מכריז אלוקותו ואחדותו! ונגקוט דוגמא אחת בידינו; הבריאה הנפלאה שנקראת: אילן! הרי זה דבר נפלא עד מאד, מעץ קשה וקשות צומחים פירות מתוקים ועלים רכים, נפלאים במראה וטעם וריח [ורביה"ק אומר (ליקו"מ תנינא סי' א' אות י"ב) שמק"ר הוא ראשי תיבות מירא טעם ריח], וכל הבריאה הנפלאה הזאת צומחת מהאדמה, וכל זה מכח מה? כי פעם לפני זמן מה זרעו גרעין קטן בעומק האדמה - ממנו צמח כל זאת... הרי זה פלאי פלאות!

ואכן, כל דבר שבעולם מכריז את מאמרו הכתוב (ישעיה מג, ט) 'כל הנקרא בשמי ולקבודי בראתי יצאתיו אף עשיתי' - כל מה שברא השי"ת לא בראו אלא לכבודו!

כח האמונה

וזהו אכן מה שרביה"ק אומר שיש להסתכל בהשכל של כל דבר, הכוונה על כל דבר ממש, כי כל דבר הנעשה תחת השמש רואים בו פלאות! פלאות ממש! וכאשר המוח מאיר לו לאדם לראות האמת - אזי הוא מקושר להשי"ת על ידי כל דבר שבעולם!

הרה"ק מקאמאראנא זי"ע אומר (ראה לקט אמרי פנינים - קאמאראנא את כ"ה) שהבעש"ט הק' זי"ע היה מדבר כסדר מאמונה, שכל הפרטים ופרטי פרטים עד הסוף ממש - הכל הוא מהשי"ת לבד! ולכן כאשר הסוסים והעגלות היו דוהרים ונוסעים במהירות, והיו נשמע קול הכאות פרסותיהם ושאון גלגלי המרכבות על שבילי העפר בקול רעש גדול, האמין הבעש"ט הק' שכל קול וכל חריץ בעפר הכל הוא בהשגחה פרטית מהשי"ת לבד! ובכח אמונתו האיתנה הזו - ממשך הרה"ק מקאמאראנא ואומר - התחיל הבעש"ט הק' לשמוע מהם עתידות...

כי כאשר דבקים באמונה - נכנסים לעומק פנימיות הבריאה! מתחילים להבין ולהשכיל על מה נבראו! מפנימים ומבינים שהכל הוא מהשי"ת לבד! וכי סוס יכול לרוץ ולהשמיע קול לבד? הלא הכל הוא מהשי"ת שמנהיג הכל! ממילא יכולים לדעת עתידות מהם!

ואכן "ברכת החמה" שמכרכים אחת לעשרים ושמונה שנה חל בדיוק בתקופת שמואל, כך קיבלנו וכך נקבע ההלכה בכלל ישראל בזה כשמואל, כי ישנם דברים שנקבעים לפי שיטת רב אדא, וישנם דברים שנקבעים לפי שיטת שמואל, כי שניהם אמת.

חזונו מזה עד להיכן הדברים מגיעים, כי על אף שלמעשה החשבון של תקופת שמואל אינו מדוייק כל כך, מכל מקום מכיון ש"אלו ואלו דברי אלקים חיים", מקבלים בזה חשבון תקופה זו, ומכרכים ברכת החמה בשם ומלכות "עושה מעשה בראשית"! כי לפי חשבון תקופת שמואל עומדת החמה ביום הרביעי בראש המחזור באותו זמן ובאותו מקום שהשי"ת תלה את המאורות - בתחילת הלילה בדיוק.

” לולי הוזהמא שיש לאדם, ולולי זאת שאנו נמצאים בתוך החשכות של העולם, אזי כל מה שהאדם רואה - הוא רואה אלקותו יתברך! כאשר רואה ציפור - הוא רואה את אחדותו יתברך! וכך בכל דבר שבעולם, כי כל דבר הוא בכלליות של כל הבריאה!

השכל שבכל דבר

והאמת שעצם האמונה במצוות התורה ובדברי חז"ל הקדושים, זה גופא ממשך הארה נפלאה להתדבק בבורא עולמים ב"ה, ולכן רביה"ק משים דגש חזק על "הנהגות פשוטות" לקיים בפשיטות מה שכתוב, ולא לעשות מה שאסור לעשות - בתכלית הפשיטות, בלי חכמות וכלי התעמקות יותר מידי.

ואכן בתורה הראשונה בליקוטי מוהר"ן מדבר רביה"ק ש"איש הישראלי צריך תמיד להסתכל בהשכל של כל דבר", כי למעשה לולי הוזהמא שיש לאדם, ולולי זאת שאנו נמצאים בתוך החשכות של העולם, אזי כל מה שהאדם רואה - הוא רואה אלקותו יתברך! כאשר רואה ציפור - הוא רואה את אחדותו יתברך! וכך בכל דבר שבעולם, כי כל דבר הוא בכלליות של כל הבריאה!

והאמת הוא שכל נברא מכריז שיש בורא לעולם!

אלא לצרף בהם את הבריות

חלק יסודי ביהדותנו הלא הוא אמונת אמיתיות התורה, ונכלל בה אמונת חכמים בתורה שבעל פה. וענין מפליא אנו רואים בענין הילוך הגלגלים וחכמת התכונה, כי למעשה ישנם ב' חשבונות של "תקופות", יש "תקופת שמואל" ויש "תקופת רב אדא", ולמעשה תקופת רב אדא הוא חשבון מדוייק ביותר, ואילו תקופת שמואל הוא חשבון שטחי יותר.

והגאון בעל חזון איש (אורח חיים קלח, ד) כאשר מביא חשבון שתי תקופות הללו הוא מתייחס באריכות נועם לאי הדיוק של 'תקופת שמואל' ביחס ל'תקופת רב אדא', ומבאר שאין שום סתירה בין המציאות שאינה מדויקת כתקופת שמואל, לבין ההלכה שקובעת הלכה כמותה, כי תקופת רב אדא שהיא מדויקת ממש לא נמסרה להמון עם לחשב על פיה, אלא הדבר נמסר לבית דין אשר לפי זה היו יודעים איך לגבות העדות על קידוש הלבנה וכל הילוך המזלות, ואילו תקופת שמואל נמסרה להמון העם להתנהג על פיה, ואף אם אינו מדוייק - אך זהו רצון ה', וכלשונו הנפלא: "שלא ניתנו המצוות אלא לצרף הבריות ולדקדק בצאותיו יתברך לקבלת מלכותו יתברך, וגם לקיים חכמת התורה הכלולה בכל דיני המצוה ולסוד הפנימיות, ולכל הני אינו מפסיד אם הקביעות של גבולי הצמצום יהיה בקירוב, כדי שיוכלו לקיים מצוות המעשיות אף חלושי הדעת".

דברי אלקים חיים

וממשיך החזון איש ומביא את דברי ספר 'עתים לבינה' - ספר שכל הגדולים למדו בו, שם מבואר באריכות חכמת התכונה והתקופות ומזלות, וכמו כן חכמת הדקדוק באופן ברור ביותר, ועוד חכמות רבות שיש להם שייכות לתורה וקדושה.

ומביא החזון איש שבספר הנ"ל מבאר [-והרי קמן שגם החזון איש למד ספר זה] ששמואל לקח את שיטתו משיטה ישנה של התוכנים, ועל זה מתבטא החזון איש בהריפות וכתב: "ואם כי המחבר היה ירא אלקים, אבל שגה וחשב שמותר לומר כן, ועבד את המינות בשוגג" - זהו מינות ועבודה זרה.

כי האמת הוא שכל מה שאמרו חז"ל הרי שהוא אחד משני דברים, או שקבלו זאת איש מפי איש עד משה רבינו ע"ה, או שהם השיגו זאת ברוח קדשם, שמן השמים ניתן להם רוח הקודש והם הוכירו את הנשכחות שנשכחו בימי משה רבינו ע"ה, ושתי התקופות המה "אלו ואלו דברי אלקים חיים".

לא להגרר אחר השקר

ב"ה יום ה' לסדר בהר שלשים יום למספר בני ישראל תש"ל פעה"ק ירושלים ת"ו בב"א

אפרסמון אומרין לו 'המתן' עד שאמדוד עמך, כדי שנתבסם אני ואתה (יומא לט ע"א), והכל מתהפך לטוב אם ממתניגים.

יש משל ידוע מרביה"ק (הובא בכוכבי אור חלק "מעשיות ומשלים") שגוי אחד עני רצה לאכול מהמטעמים שבשולחני ישראל בליל הסדר, כי חבירו היהודי הציע לו ללכת להיות אורח בשולחן סדר של יהודים, ולהצטרף עמם. הגיע הנכרי לשולחן יהודים, וראה שבמקום לאכול, אומרים ואומרים ושונים ואומרים שוב. והנה הגיעה שעת הסעודה, אבל לפני הסעודה, כיבדו אותו במרור וחזרת, ומיד כשהכניס המרור לתוך פיו, התפרץ כעס וחירף וביזה את המסובים, וברח מהשולחן. וכאשר פגע בחבירו היהודי שהשיאו את העצה הזאת, אמר לו, למה רימיתני, רעב נכנסתי ובמרור יצאתי. והשיבו, למה ברכת באמצע המרור ונשאתר בזה, אילו היית ממתין עוד מעט היו מגישים לפניך סעודה דשנה ומטעמים משובחים ביותר.

כי אכן זה הסוד של "המתן" - הסוד והכח הזה נמסר לעם ישראל, שיכולים להמתין ולצפות עד שתבוא ישועתם, ורק הם מסוגלים לזה הסוד, ולכן להם נמסרה התורה הק'.

וכן מובא בזהר הק', שעשיו בחר לו חלקו העולם הזה החולף ועובר, ולבסוף ירש יעקב גם העולם הזה וגם העולם הבא, כי הוא ידע מהסוד של "המתן".

היוצא מדברינו, שאם האדם בורח תמיד אל האחד, אל השי"ת, אוי כשם שהקב"ה הוא ניצחי כן הוא נעשה ניצחי, וזוכה שהכל מתהפך אצלו לטובה גמורה, ונעשה מהכל ניגון נפלא, זייער א שיינער ניגון, ומכל הירידות שהיו בחלקי השיר באמצע הניגון, נעשה אח"כ עיקר יופי ושמחת השיר.

יעקב מאיר שכטער

...המצב כאן בארץ ישראל קשה, והאנשים לחוצים מאד, כי המלחמה שסביבנו מן המצרים הולכת ומתחזקת, שמפילים חללים מדי יום ביומו ה"י וע"פ שכל האנושי אנו כספינה המטורפת בים, ולולי ה' עזרתה לנו, ורק מאת ה' היתה זאת והיא נפלאות בעינינו, וגם הרוחניות בכאן היא למעלה מדרך הטבע, כי סוף כל סוף אנו תחות שולטנותא דערב רב המובא בתיקוני זהר (תיקון כא) שזה יהי הגלות האחרון.

והעיקר להתרומם מתוך החושך השולט בזמן הזה, ולא להגרר אחר השקר השולט בתוך החושך, כי אין השקר שולט כי אם בתוך החושך, וכשיהי' אור, יתבטל השקר ממילא, כמאן דלא הוה, ויתגלה האמת שאינו אלא אחד, כמובא בסי' נ"א בלק"מ, שהאמת שהוא אחד אינו אלא טוב, אבל שקר הוא הרבה וכו' בבחי' (קהלת ז, כט) "בקשו חשבנות רבים" ע"ש, ושקר אינו שולט כי אם בעת החושך.

ראיתי פעם בזהר (ו"ה בראשית יג ע"א) שר' שמעון בן יוחאי זיעוכ"י הי' בחתונה, והי' שם ר' יוסי, והי' שם גם ר' חייא רבה שעדיין הי' ילד. ושאל ר' יוסי את ר' שמעון, למה לא נאמר כי טוב בשני, היינו ביום השני לבריאה. ואמר לו, נשאל לינוקא, היינו שישאלו את ר' חייא שכאמור היה ילד, ואמר לו ר' שמעון, אימא לי ברי, מפני מה לא נאמר כי טוב בשני, והשיב לו ר' חייא, מפני "שאין טוב אלא באחד", היינו שמפני כך לא נאמר כי טוב בשני כדי ליתן מקום לדרוש את הדרש הזה "שאין טוב אלא באחד" (להדגיש את יחודו ואחדותו של מקור הטוב ית"ש) [...]

ואם אין האדם נגרר אחר השקר המדומה, ומתרומם מתוך החושך והשקר - נשאר בחלקו של הקב"ה מבני היכלא דמלאא, כי מהירות מתיקות השקר חולף ועובר, ומי שבא לקנות

סיפורים ולקחיהם | מאת מו"ר שליט"א

נפשות חסידי

אבל הוא לא התיימש ולא הרפה מלהמשיך לעמול בתורה, עד שהתחיל השכל להתפתח מריבוי לימוד הבקיאות, ועכשיו כל מה שלומד הוא מבינו בסברא ישרה ובעמקות, עד שזכה להיות רב של העדה החרדית באחת הערים בארץ ישראל.

כי אחר שאדם מקבל את דברי התורה באמונה אפילו בלי הבנה, רק שמכניס את ההלכה והדבר תורה בליבו, אח"כ נתהפך שכלו לדעת התורה ומתחיל להרגיש את הנעימות של התורה. והכל טמון בקוצר לשון הגמרא (שבת ס"ו) "ליגרס אינש והדר ליסבר".

היה לי חבר אשר היה בקי בש"ס, למודו היה בסברא ישרה מאר וחידש חידושים נפלאים.

וספר לי אחד עליו, אשר בתחילת דרכו של אותו תלמיד חכם מופלג לא היה מבין כלל מה 'שלומד, אלא היה זוכר מלימודו לחלקים ולמקטעים. למשל היה זוכר שזאת היא קושיא, זהו תירוץ על זו הקושיא, אף על פי שלא הבין טוב לא את הקושיא ולא את התירוץ. וכן היה לומד לדוגמא עמוד גמרא וזכר את כל הענין בשטחיות; את המחלוקות ואת הקושיות והתירוצים.

ליגרס והדר ליסבר

ניצוץ אחד! | ניצוץ קודש ממאמרי ומכתבי מורינו שליט"א

הטהרה מטומאת מת מתחילה מפורים כי ע"י שמחה זוכים לקדושת הברית